

Марина Кремер

Родена е в Русия през 1974 г. Като малка тайно украсява стените на детската си стая с мотиви от любимите си приказки.

По-късно рисунките ѝ започват да красят ученическия вестник.

В края на 90-те години тя заминава да живее в Германия, където следва визуална комуникация и графичен дизайн в град Штутгарт.

От 2007 г. работи като илюстратор на свободна практика и живее в град Лудвигсбург заедно със семейството и котараката си.

Марина Кремер

Тигърчето Макс и неговите приятели

Подарък за мечока Бруно



Der kleine Tiger und seine Freunde
© Arena Verlag GmbH, Würzburg 2017
Alle Rechte vorbehalten
Text und Illustrationen: Marina Krämer
www.arena-verlag.de

Подарък за мечока Бруно
Текст и илюстрации Марина Кремер
Превод Мила Георгиева Петрова
© Издателство „Фют“, 2018
ISBN 978-619-199-330-7



Тази сутрин, както почти всеки ден, тигърчето Макс и неговите приятели се събраха на голямата горска поляна, за да играят на криеница.

- Ти жумиш! Број до десет! - викна зайчето Емил на Макс и хукна да се крие.

- Едно, две, три... - започна да жуми Макс, но най-ненадейно върху носа му цопна тежка капка дъжд.

Малкото тигърче спря да брои и вдигна поглед към небето. Наг поляната беше надвиснал тъмен буреносен облак.

- Макс пак хитрува! - възмути се таралежът Бени.

- Не хитрувам! - засегна се тигърчето. - По-добре погледнете нагоре!

- Задава се буря! - викна Емил.

- Най-добре бързо да се прибираме по къщите си - прошепна уплашено катеричката Мия.

- Няма да успеем, по-добре да потърсим подслон наблизко - предложи Бени.

- Тук някъде живее мечокът Бруно - сети се Макс. - Той сигурно ще ни пусне в бърлогата си.

Чу се силен гръм и приятелите си плюха на петите.





Когато стигнаха до леговището на мечока, вече валеше като из ведро. Макс почука. Вратата на мечата бърлога се откряна леко и отвътре надникна голямата глава на Бруно.

- Здравей, Бруно! - поздрави тигърчето. - Ще ни пуснеш ли да влезем?
- Толкова много животни в моето тясно леговище?! - слуса се мечокът, но все пак отвори вратата по-широко.

Тигърчето Макс влетя със скок и... И тутакси се блъсна в отсрещната стена! Другите животни едно след друго се набутаха в него.

Мечата бърлога наистина беше много тясна! Да се чудиш как в нея се побираше огромен мечок като Бруно!

- Емил, отмести се малко назад, де! - изохка тигърчето.

- Няма как, Мия е стъпила върху лапата ми... - оплака се зайчето.

- Ами какво да правя, като няма никакво място! - оправда се катеричката.

Мечокът Бруно погледна гостите си и въздъхна:

- Много ми се иска да разширя къщата си, но все не ми остава време. По половин година спя зимен сън, а през другата половина съм на реката за риба. Да имаше поне кой да ми помогне...

- Бляк! Някой пръцна! - прекъсна го Мия и стисна носа си.

- Нееее! Става ми лошо! - изплака енотът Нук. - Не отмина ли най-сетне тая буря?

